

Om gloserne og noterne

Tekstgrundlaget for de følgende gloser og noter er *Homeri Opera*, Tomus II, *Recognovit brevisque adnotatione critica instruxerunt David B. Monro ... et Thomas W. Allen*. Editio tertia 1920, Oxonii. Reprinted 1986.

Paragraf- og sidehenvisninger er til H.C.Hynding, *Græsk formlære*, 2. reviderede udgave, Gyldendal 1968. Genoptrykt på Klassikerforeningens Kildehæfter 1993.

Om det episke sprog

Det homeriske epos anvender som basis den joniske dialekt, således som den har været anvendt i Jonien omkring 600 f.Kr. Hertil føjes en række episke ord, nogle af gammel og andre af ukendt oprindelse, ligesom der anvendes former fra andre dialekter, f.eks. æolisk. Mange attiske former anvendes parallelt med ældre joniske. I Iliadens 22. sang bemærker man bl.a. følgende:

Nominer efter 1. deklination kan ende på **-η** i stedet for **-α**, f.eks. **ὄλοιη** i vers 5 (§ 30). Dativ pluralis i samme deklination kan ende på **-ῆσιν**, f.eks. **καλῆσιν** i vers 3. Genitiv pluralis kan være uden kontraktion, f.eks. **πυλάων** i vers 6.

Genitiv af maskulinumsord efter 1. deklination kan ende på **-αο**, f.eks. **Πηλεΐδαο** (§32).

Nominer efter 2. deklination kan have æolisk genitiv i singularis, således **πεδίοιο** (§ 33) i vers 23. Dativ pluralis ender ofte på **-οισι**, således **ὤμοισι** i vers 4.

I 3. deklination bemærkes mange ukontraherede former, således **τείχεος** i vers 4 (§ 38 a på side 52). Dativ pluralis kan ende på **-εσσι**, således **ταχέεσσι** i vers 4 (§ 36). Og genitiv pluralis kan ende på **-εων**, således **ῥεθέων** i vers 68.

Artiklen kan fungere dels som demonstrativt pronomen, således **τοῦ** i vers 32, og dels som relativt pronomen, sådan **τοῦς** i vers 48 (§ 86 (1) og (3)).

Ved verberne bemærkes mange præterita uden augment, således **πίον** i vers 2 (§ 127 Anm. 4). Mange former er ukontraherede (§ 133), f.eks. **ἔων** i vers 9 og **φρονέων** i vers 21. Det gælder også former som **ἀφείλεο** i vers 18.

Nogle verbalformer kontraheres for derefter at blive forlænget med en anden vokal end den bortfaldne, det gælder f.eks. **δαμάα** i vers 271, dannet af **δαμάσει*** > **δαμάϛ** > **δαμάα**. Man taler da om metrisk forlængelse (§ 134 (3)).

I konjunktiv kan 3.sg. ende på **-ησι**, således **μένησι** i vers 93 (§ 126 a). Konjunktiv kan være med kort temavokal (§ 130, 2), således **εἶδομεν** i vers 130.

Endelig findes der særlige homeriske endelser, f.eks. infinitiv på **-μεν** og **-μεναι** (§ 129), således **δωσέμεν** i vers 117 og **ὄαριζέμεναι** i vers 127.

Sammensatte verber adskilles undertiden fra præfikset, f.eks. **ἐκ ... ἔληται** i vers 68. Denne adskillelse, der kaldes *tmesis*, afspejler et ældre sprogrtrin uden egentlige præpositioner.

Situationen ved begyndelsen af 22. sang

Grækerne belejrer Troja på tiende år, men hidtil uden de store resultater, for deres ypperste helt, Akilleus, har hidtil nægtet at deltage i kampene. Akilleus er rasende på grækernes leder, Agamemnon, fordi han har hånet ham ved at fratage ham hans krigsbytte, en dejlig slavinde ved navn Briseis.

Først da hans ven Patroklos er blevet myrdet af trojanernes ypperste helt, Hektor, i 16. sang, beslutter Akilleus at genoptage kampen mod trojanerne for at hævne vennen.

Ved begyndelsen af 22. sang er trojanerne flygtet ind bag Trojas, alene Hektor er blevet tilbage på kamppladsen. Apollon har endnu ikke opgivet at beskytte Hektor mod den fremstormende Akilleus.

¹ **Ἰλιάς**, ἡ, trojansk; ἡ **Ἰλιάς** (ποίησις), den trojanske (poesi), Iliaden

φεύγω, flygter; **πεφυζώς**, episk perf. partc. akt., se side 202

εὐτε, konj., ligesom; episk: ἤϋτε

νεβρός, ó, ἡ, hjortekalv

1 **ἄστυ**, τό, by, stad

- ιδρώς, ό, sved; akk: ιδρώ
 άπο-ψύχω, hører op med at ånde, afkøler, aftør-
 rer
 πίνω, drikker; πίνω = έπιω; endnu hos Homer og
 i enkelte tilfælde også hos Herodot er augmentet
 fakultativt, se § 127 anm. 4
 άκείμαι, helbreder, stiller
 δίψα, ή, tørst
 κλίνω, bøjer, læner, holder mod
 καλός, 3, smuk; καλήσιν = καλαίς, se § 30,1
 έπ-αλξίς, ή, værn, brystværn
 αύτάρ, konj., men
 'Ακαίός, 3, akaisk, akajer, beboer af Akaja. Hos
 Homer betegner en akajer en græker i almindelig-
 hed
 τείχος, τό, mur
 άγγι, adv. og præp. m. gen., nær; άσσον, komp.,
 nærmere
 ίσαν = ήσαν, se § 143
 σάκος, τό, skjold
 ώμος, ό, skulder
- 5 *Εκτωρ, ό, navn på den ypperste søn af Trojas
kongepar, Priamos og Hekabe
 αύτου, adv., dér
 μένω, forbliver
 όλός, 3 (όλλυμι, ødelægger, dræber), fordærve-
 lig; poetisk: όλοίός
 μοίρα, ή, det tildelte, lod, skæbne
 πεδάω, binder, standser, tvinger
 *Ιλιος, ή, Ilios, navn på trojanernes borg
 προ-πάροιθε, præp. m. gen., foran
 πύλη, ή, port
 σκαιός, 3, venstre, vestlig (da grækerne tog fugle-
 varsler med ansigtet vendt mod nord)
 Πηλείων, ό, søn af Peleus, peleiden; peleiden er
 et patronymikon til Akilleus, der er søn af Peleus
 og havnymfen Thetis.
 προσ-αυδάω, tager ordet, tiltaler
 Φοίβος, ό, Foibos, dvs. den lysende; Foibos er et
 tilnavn til Apollon
 τί ποτε, hvorfor mon; τίπτε, episk sammentræk-
 ning af τί ποτε
 Πηλεύς, ό, navn på kongen over myrmidonerne i
 Thessalien
 υίός, ό, søn
 πούς, ό, fod
 ταχύς -εία -ύ, hurtig
 διώκω, driver frem, iler, forfølger
 θνητός, 3, dødelig
 άμ-βροτος -ον, udødelig
- 10 γιγνώσκω, lærer at kende, forstår
 μενεαίνω, attrår heftig, vredes
 άσπερχές, adv., heftig, hidsig
 ή, adv., visselig
 τοι = σοι, se § 74
 μέλω, er genstand for omsorg, bekymrer
 Τρώς, ό, navn på den mytiske grundlægger af
 Troja; heraf: Τρώες, οί, trojanere
 πόνος, ό, arbejde, møje, nød
 φοβέω, får til at frygte, skræmmer
 είλλω og είλω, driver sammen, driver; άλεν, 3.
 pl. aor. præt. pass., se side 170 og 216
 δεύρο, adv., herhen
 λιάζομαι, bøjer af, drejer af, drejer
 κτείνω, dræber
 μόρσιμος, 3, underlagt skæbnen (μοίρα)
 όχθέω, er nedslået, er vred
 πρόσ-φημι, tiltaler
 ώκύς, se vers 8
- 15 βλάπτω, skader
 έκά-εργος, ό, adj og subst, fjerntvirkende, fjern-
 trammende; tilnavn til Apollon
 ένθάδε, adv., her, herhen
 τρέπω, drejer, vender
 κέ, episk for άν
 έτι, adv., fremdeles, endnu
 γή, ή, jord; episk: γαία
 όδάξ, adv., med tænderne
 αίρέω, tager, bider
 πρίν, konj., førend
 είσ-αφ-ικνέομαι, kommer hen til
 κύδος, τό, omtale, berømmelse, ære
 άφ-αιρέω, fratager
 σαώ = σώζω, frelser
 ράδιος, let; episk og jonisk: ρηϊδιος
 τίσις, ή, hævn
 δειδω, frygter
 όπίσσω, adv., bagefter, senere
- 20 τίνω, soner; med., straffer
 δύναμις, ή, kraft, styrke
 πάρ-ειμι, er tilstede
 πρόσ, præp. m. akk., mod; episk: προτί
 φρονέω, tænker; μέγα φρονέω, tænker noget
 stort, er stolt
 βαίνω, går
 σεύω, sætter i bevægelse; med. og pass., iler

- ἀθλο-φόρος** -ον, vindende kamppris, sejrrig; , jonisk og episk: ἀεθλο-φόρος
ὄχος, τό, vogn (ofte i pl.); ὄχεσφιν, se § 28 anm. 2
ἄρα, adv., dernæst, altså, netop; ῥά = ἄρα
ῥεῖα, adv., let
θέω, løber; θέησι, 3. sg. konj. imperf. akt., se § 121
τιταίνω, spænder, strækker ud
πέδιον, τό, slette; πεδίοιο, se § 33
λαιψηρος, 3, hurtig; λαιψηρα, adv.
γονύ, τό, knæ; γούνατα = γόνατα
νωμάω, fordeles, bevæger
- 25 **ἴδεν** = εἶδεν
γέρον, ὁ, olding, den gamle
ὀφθαλμός, ὁ, øje
παμ-φαίνω, lyser, stråler klart
ἀστήρ, ὁ, stjerne; dat. pl.: ἀστράσι
ἐπι-σεύω, sender imod; med., stormer frem; ἐπ-εσσύμενος, perf. partc. med.
ὀπώρα, ἡ, sensommer
ἀρί-δηλος -ον, meget klar; ἀρί-ζηλος = ἀρί-δηλος
αὐγή, ἡ, glans, stråle
ἀμολγός, ὁ, mørke
κύων, ὁ, ἡ, hund
Ὀρίων, ὁ, navn på en smuk jæger, der blev elsket af morgenrødens gudinde Eos, men derpå dræbt af Artemis og forvandlet til stjernebilledet Orion.
ἐπί-κλησις, ἡ, benævnelse, navn
καλέω, kalder
- 30 **λαμπρός**, 3, strålende
σήμα, τό, tegn
τεύχω, udvirker, gør, sætter
πολύς, megen; se § 54 anm. 2
πυρετός, ὁ, brændende hede, feber
δειλός, 3, frygtsom, stakkels
βροτός, 3, dødelig
χαλκός, ὁ, kobber, bronze, bronzerustning
στήθος, τό, bryst
οἰμώζω, bryder ud i klage, jamrer
κεφαλή, ἡ, hoved
κόπτω, slå
χείρ, ἡ, hånd
ὑψόσε, adv., oppe, højt
ἀν-έχω, holder oppe
γέγονα, perf. med præsensbetydning, råber
- φίλος**, 3, elsket, kær, "sin"
ἴστημι, stiller; intr. i perf., bliver stående
ἄμοτον, adv., heftigt
μέμαα, perf. af et ubrugeligt verbum *μάω, stormer frem, higer efter
μάχομαι, kæmper; τινί, kæmper mod nogen
ἐλεινός, 3, ynkværdig, ulykkelig; adv., ἐλεινῶ
προσ-αυδάω, tager ordet, tiltaler
ὀρέγω, rækker, udstrækker; ὀρέγνυμι = ὀρέγω
μένω, bliver, forbliver, venter på; μίμνω = μένω
τέκνον, τό, barn; poetisk: τέκος, τό
άνήρ, ὁ, mand; om de poetiske former af άνήρ se § 38b
οἶος, 3, alene
ἄνευ, præp. m. gen., uden; episk: ἄνευθε
τάχα, adv., hurtigt, snart
πότμος, ὁ, skæbne, død
ἐφ-έπω, forfølger, stræber efter, pådrager mig
- 40 **δαμάζω**, betvinger; dativ kan anvendes ved agens, når verbet står i passiv
φέρτερος, 3, stærkere
σχέτλιος, 3, vældig, grusom
εἶθε, adv., der anvendes i forbindelse med verbet i optativ til at udtrykke et ønske; episk: αἶθε
τόσος, 3, dem. pron., så stor, så megen; episk: τόσος
ὄσος, 3, rel. pron., så stor som, så megen som; episk: ὄσος
ἐ, pronomen, der kan fungerer som demonstrativt pronomen; se § 83, anm. 3
γύψ, ὁ, grib
ἔδω, æder
κείμαι, ligger, ligger ned
δεινός, 3, frygtelig; episk: αἰνός
πραπίς, ἡ, mellemgulv, "hjerter"
ἄχος, τό, sorg
ἐσθλός, 3, ædel, tapper, brav
εὖνις, ἡ, ὁ, berøvet; τινός, berøvet nogen
τίθημι, sætter, gør; εὖνιν τίθημι, berøver, fratager
- 45 **πέρνημι**, sælger; se paradigme 13 s. 230
νήσος, ἡ, ø
τηλεδαπός, 3, fjerntliggende
ὀράω, ser; ἰδέειν = ἰδεῖν, se § 149 anm. 4
εἶλω og **εἶλλω**, driver sammen, driver
τίκτω, føder
κρείων, ὁ, hersker; κρείουσα, ἡ, herskerinde, den mægtige
ζάω, lever, er i live; episk: ζώω
στρατός, ὁ, lejr
- 35 **λίσσομαι**, anråber, bønfaller

- ἔπ-εἰτα**, adv., derefter, i nær fremtid
- 50 **χρυσός**, τό, guld
ἀπο-λύω, løser, løskøber
ἔνδον, adv., derinde
ὀπάζω, lader følge, medgiver, giver som medgift
παῖς, ὁ, ἡ, søn, datter, barn
ὀνομά-κλυτος -ov, med berømt navn, navnkundig
ἤδη, adv., allerede
θνήσκω, dør
ἐν, præp. m. dat., i; episk: εἰν
Ἄιδης, ὁ, episk Ἄϊδης, Hades, underverdenens gud; Ἄϊδαο, episk genitiv, se § 32
θυμός, ὁ, liv, livskraft, sind
τοί, deiktisk pronomen i nom. pl. mask., der her er anvendt som relativt pronomen; se § 86² og (3)
τεκόμεσθα, 1. pl. præt. aor. med. af τίκτω; se § 126 B. Medium, b. sekundære endelser
λαός, ὁ, folk, krigsfolk, krigere
μινυνθάδιος, 3, kortvarig
ἄλγος, τό, smerte
- 55 **ἤν** (<εἰ ἄν), konj., hvis
εἰσ-έρχομαι, går ind, kommer ind; εἰσ-έρχσο, se § 126 B. Medium, b. sekundære endelser
ὄφρα, konj., for at
Τρῶες, οἱ, troere, trojanere
Τρφαί, αἱ, troerinder, trojanerinder
αἰών, ὁ, tidsrum, levetid, liv
ἀ-μείρω, berøver; τινά τινος, berøver nogen noget
δύ-στηνος -ov, ulykkelig, stakkel
ἔτι, adv., endnu
φρονέω, tænker, dvs. lever
ἐλεέω, har medlidenhed med
- 60 **δύσ-μορος** -ov, med ulykkelig skæbne, ramt af skæbnen
Κρονίδης, ὁ, Kroniden, søn af Kronos, dvs. Zeus
γῆρας, τό, alderdom
οὐδός, ὁ, tærskel
αἴσα, ἡ, skæbne
ἀργαλέος, 3, besværlig, tung
φθίω, ødelægger
ἐφ-οράω, ser på
υἱός, ὁ, søn; υἱός kan i de fleste kasus også bøjes efter 3. deklination, således υἱας i akk. pl.
ὄλλυμι, ødelægger, dræber
ἐλκέω, bortslæber, mishandler
θυγάτηρ, ἡ, datter
- θάλαμος**, ὁ, sovekammer
κεραῖζω, ødelægger, udplyndrer
νήπιος (νη+ἔπος, uden ord), 3, umælende, dvs. et lille barn
βάλλω, kaster
δηϊότης, ἡ, krigstummel, blodbad
- 65 **ἔλκω**, trækker, slæber, bortslæber
νυός, ἡ, svigerdatter
πύματος, 3, sidst; πύματος, adv., til sidst
θύρα, ἡ, dør
ὠμηστής, ὁ, ἡ, ædende rådt kød, grusom
έρύω, trækker, bortslæber, flænser; έρύουσιν, episk futurum, hvor -σ- er faldet bort mellem to vokaler
ῶξύς -εἶα -ύ, skarp
τύπτω, slår, hugger ned, fælder
ἦ, konj, eller; episk: ἡέ
βάλλω, kaster, kaster omkuld
ρέθος, τό, lem
θυμός, ὁ, liv, livskraft, vrede
ἐξ-αιρέω, tager fra, borttager; bemærk at præfikset ἐκ er adskilt fra verbet αἰρέω; denne adskillelse, der ofte ses hos Homer, kaldes tmesis
τρέφω, opfoster
μέγαρον, τό, stort værelse, sal
τραπεζεύς, ὁ, hørende til bordet, bordvogter
θυρωρός, ὁ, dørvogter; episk: θυρα-ωρός
- 70 **αἶμα**, τό, blod
ἀλύσσω, er rasende
κεῖμαι, ligger
πρό-θυρον, τό, gårdport, gårdsplads
νέος, 3, ny, ung
πᾶς πᾶσα πᾶν, hel, al; πάντα, adv., aldeles, ganske
ἐπ-έοικα, er passende, er rigtigt
ἀρεῖ-κτάμενος, 3, dræbt af Ares
δαῖζω, deler, gennemborer
θνήσκω, dør, dræbes
ὄσ-τις, indef. rel. pron., enhver som, alt det som; ὅτι = ὅτι, se § 109
φαίνω, viser; med. og pass., viser mig; φανῆη, 3 sg. konj. aor. pass.
πολιός, 3, grå, gråhåret
κάρα, τό, hoved; episk: κάρη
γένειον, τό, hage
- 75 **αἰδώς**, ἡ, ærefrygt, blusel, kønsdele
αἰσχύνω, skænder, mishandler
κτείνω, dræber

- οἴκτιστος, 3, mest jammerfuld, ynkeligst
πέλω, er i bevægelse, er; også i medium
δειλός, 3, frygtsom, stakkel
- ἦμι, siger, taler
θρίξ τριχός, ἦ, hår; om dissimilation se § 18
ἀν-έλω, trækker op, river op
τίλλω, udriver
πειθω, overtaler
αὐτε, adv., igen, på sin side, også
ἐτέρωθεν, adv., fra den anden side
ὀδύρομαι, jamrer, klager
δάκρυ, τό, tåre
χέω, udgyder
- 80 κόλπος, ὁ, barm
ἀν-ίημι, sender op, åbner, blotter
ἕτερος, 3, den ene af to; ἐτέρηφι (χειρί), med den ene (hånd); ἐτέρηφι er en gammel instrumentalis, se § 28 Anm. 2
μαζός, ὁ, brystvorte, bryst
ἀν-έχω, holder frem
μῖν, demonstrativt og reflektivt pronomen i akk, se § 83 Anm. 4
ἔπος, τό, ord
περὶεις -εσσα -εν, bevinget
αἰδέομαι, har ærefrygt for, har respekt for
ἐλέω, har medlidenhed med
λαθι-κηδής -ές, sorgstillende, lindrende
ἐπ-έχω, holder frem, giver
μιμνήσκω, bringer til at huske; med. og pass., husker, tænker på; τινός, husker noget
ἀμύνω, afværger, bekæmper
δάϊος, 3, fjendtlig, episk: δῆϊος
- 85 ἐντός, adv. og præp. m. gen., indenfor
πρόμος, ὁ, forrest, lige overfor
σχέτλιος, 3, vældig, grusom
κατα-κτείνω, dræber
κλαίω, græder, begræder
λέχος, τό, seng, bære
θάλος, τό, ungt skud, spire, ungt menneske
τίκτω, føder, sætter i verden
ἄλοχος, ἡ, hustru
πολύ-δωρος -ον, med mange gaver, rigt udstyret
ἄνευθε(ν), præp. m. gen., fjernt fra
νώ, pers. pron. i 1. pr. dualis, vi; se § 75
' Ἀργεῖος, 3, argeier; argeierne bebor landskabet Argos på Peloponnes, men i de homeriske digte anvendes betegnelsen om alle grækere på samme måde som benævnelsen akajere
- ναῦς, ἡ, skib
ταχύς -εῖα -ύ, hurtig; ταχέες = ταχείς, se § 40
κατ-εσθίω, opæder, æder
- 90 πελώριος, 3, uhyre stor, frygtelig
δράκων, ὁ, drage, slange
χειά, ἡ, hul, gemmested; jonisk: χειτή
ὄρεινός, 3, hørende til et bjerg, levende på bjerget, bjerg-; poetisk: ὄρεστερος
βιβρώσκω, spiser
φάρμακον, τό, urt; φάρμακον anvendes om såvel helbredende som giftige urter
δύω, indhyller, griber
χόλος, ὁ, galde, vrede
- 95 σμερδαλέος, 3, skrækkelig, frygtelig
δέρκομαι, perf. δέδορκα med præsensbetydning, ser, skuer
ἐλίσσω, drejer; med., bugter mig
ἄ-σβεστος -ον, uslukket, uslukkelig
μένος, τό, livskraft, mod, vrede
ὑπο-χωρέω, viger, trækker mig tilbage
πύργος, ὁ, tårn, ringmur
προ-έχω (sammmentrukket προύχω), holder frem, rager frem
φαινός, 3, lysende, strålende
ἀσπίς, ἡ, skjold
ἐρείδω, støtter, læner, stiller
ὀχθέω, er nedslået, er vred
ὄς, poss. pron., sin; se § 84
μεγαλ-ήτωρ, ὁ, ἡ, højhjertet, modig, mandig
ἐγών, se § 73 og § 23
δύω, går ind under
- 100 ἔλεγχεια, ἡ, dadel, skændsel, kritik, spot
τίθημι, opstiller, giver; ἔλεγχειαν τινι τίθημι, udsætter nogen for kritik, håner
πρός, præp. m. akk, imod; poetisk: ποτί
πόλις, ἡ, borg, stad, stat; poetisk: πτόλις
ἡγέομαι, går foran, fører (m dat)
ὑπό, præp. m. akk. (her), ind under, ved, i
ὄρνωμι, bevæger, med., rejser mig, går til angreb
δίος, 3, strålende
πειθω, overtaler; med., adlyder, følger ens råd
κερδίων -ον, komparativ (af κέρδος, τό, nytte), nyttigere, bedre
δλλυμι, ødelægger, sender i døden
ἄτασθαλία, ἡ, udåd, forseelse
- 105 αἰδέομαι, føler skam; τινά, føler skam overfor nogen

- ἐλκεσί-πεπλος -ov, med slæbende kjoler, med lange kjoler
κακός, 3, ond, ringe
ἦ-φι, se § 84 samt § 28 Anm. 2
βία, ἡ, styrke; se § 28 Anm. 2
πείθω, overtaler, med., stoler på; intr. sideform i aor. partc. akt.: **πιθήσας**, stolende på, i tillid til
εἶρω, episk præsens, siger; episk futurum: **ἐρέω ἄντην**, adv., lige overfor, i deres påsyn
νέομαι, vender hjem, vender tilbage
- 110 **εὐ-κλεής** -ές, med godt ry, berømt; adv., **εὐ-κλεῶς**, episk: **ἐϋ-κλειῶς**
κατα-τίθημι, lægger ned, lægger fra mig; **κατα-θείομαι**, 1. sg. konj. aor. med. med kort temavokal, se § 130, 2. Anm. om kort temavokal i konjunktiv hos Homer. Se tillige § 153 Anm. om forkortelse og efterfølgende forlængelse af stammens vokal.
ὀμφαλόεις -εσσα -εν, forsynet med navle, forsynet med bukkel (forhøjning midt på skjoldet)
κόρυς, ἡ, hjelm
βριαρός, 3, stærk
δόρυ, τό, bjælke, lanse
ἀμύμων -ov, stolt
ἀντίος, 3, modstående, imøde (m. gen.)
οἶ, se § 83
ὑπ-ισχνέομαι, lover
κτῆμα, τό, ejendom, skat
ἅμα, adv. og præp. m. dat., samtidig, sammen med
- 115 **ὄσος**, rel. pron., så stor som, så meget som, alt det som; episk: **ὄσος**
κοῖλος, 3, hul, rummelig
Τροίην-δε, til Troja; -δε er et suffiks, der forbindes med akkusativ for at betegne en retning mod noget
νεῖκος, τό, strid
ἄρχη, ἡ, begyndelse
δίδωμι, giver; **δωσέμεν**, episk fut. inf. akt., se § 129
Ἄτρείδης, ὁ, atreide, søn af Atreus; Atreus havde to sønner, Menelaos, der var konge af Sparta, og Agamemnon, der var Mykenes konge. Menelaos var gift med Helene og Agamemnon med Klytaimnestra.
ἀμφίς, adv., rundt omkring
ἀπο-δαίω, fordeler, uddeler; **ἀμφίς ἀποδαίω**, uddeler rundhåndet, uddeler til alle
ὄ-δε ἦ-δε τό-δε, dem. pron., denne, dette
- κεύθω**, rummer; perfektum med præsensbetydning: **κέκευθε**, holder skjult
αὖ, adv., igen, på den anden side, fremdeles
μετόπισθε, adv., bagefter, derefter
γερούσιος -ov, hørende til de ældste, hørende til rådet
ὄρκος, ὁ, ed; **ὄρκος γερούσιος**, hellig ed
αἰρέω, tager; med., tager for mig, aftvinger
- 120 **κατα-κρύπτω**, skjuler
ἄνδικα, adv., adskilt, i to dele; Hektor forestiller sig, at akajerne vil være tilfredse med halvdelen af Trojas rigdomme
δαίομαι, deler, fordeler
κτῆσις, ἡ, besiddelse, ejendom, gods
ὄσος, rel. pron., så stor som, så meget som
πτολιεθρον, τό, stad
ἐπ-ήρατος -ov, elsket, dejlig
ἐντός, adv., indenfor
εἶργω, indeslutter, omslutter; episk og jonisk: **ἐέργω**
τίη, forstærket form af τί
δια-λέγω, udvælger; med., overvejer
μίν, dem. og reflek. pron. i akk. sg. og pl., ham, hende, dem; se § 83 Anm. 4
ἰκνέομαι, ankommer, kommer som bønfoldende
κτείνω, se vers 75
- 125 **αὐτως**, adv., således
ἀπο-δύω, affører mig, lægger
τεύχος, τό, redskab, våben, rustning
δρῦς, ἡ, egetræ, eg
πέτρα, ἡ, fjeld, klippe
ὀαρίζω, taler fortroligt med, taler kærligt; **ὀαρίζεμεναι**, homerisk infinitiv, se § 129 Anm.
παρθένος, ἡ, jomfru, ung pige, pige
ἦϊθεος, ὁ, ung mand, ungersvend
ἀλλήλους -ας -α, hinanden; se § 106
ἀγαθός, 3, god; komp: **βέλτερος**, jonisk for **βελτίων**, se § 59
αὖ, adv., igen; poetisk: **αὐτε**
ἔρις, ἡ, strid, kamp
συν-ελαύνω, driver sammen, støder sammen; **συνελαυνέμεν**, homerisk infinitiv, se 129 Anm.; **ξυν-** er gammel attisk for **συν-**;
ὄσ-τις ἦ-τις ὄ-τι, indef. rel. pron, enhver som, alt som; **ὄτι** (**ὄττι**) efterfulgt af en superlativ udtrykker højst mulige grad
ταχύς -εῖα -ύ, hurtig; se § 59 og § 65

- 130 οἶδα, ved, får at vide; εἶδομεν, 1. pl. konj. perf. akt.; konjunktiven er her dannet med kort tema-vokal, se § 130 2. Anm.
 ὀπότερος, 3, rel. og indir. interr. pron., hvem af to
 Ὀλύμπιος, 3, olympisk; tilnavn til de guder, der holder til på Olympen
 εὐχος, τό, ære, sejr
- ὀρμαίνω, sætter i bevægelse, overvejer
 σχεδόν, adv., nær
 ἴσος, 3, lig med; τινί, lig med nogen
 Ἐνυάλιος, 3, krigerisk; tilnavn til Ares
 κορυθ-αῖξ, hjelmbuskkrystende
 πολεμιστής, ὁ, kriger; episk: πτολεμιστής
 σείω, svinger
 Πηλιάς, ἡ, pelisk; bjerget Pelion ligger i Thesali-en, der er Akilleus' hjemegn
 μελία, ἡ, asketræ, lanse (med skaftet af asketræ)
 δεξιός, 3, højre
 ὤμος, ὁ, skulder
 ἀμφί, adv., rundt omkring
 εἴκελος, 3, lig, lignende (med dativ)
- 135 πῦρ, τό, ild
 αἶθω, trans., antænder; intr., brænder
 ἥλιος, ὁ, sol; poetisk: ἠέλιος
 ἄν-ειμι, går op, står op
 ὥς, adv. og konj., således, da, så snart som
 νοέω, bemærker
 αἰρέω, tager, fanger
 τρόμος, ὁ, skælven
 *τλάω, udholder, drister mig til, har mod til
 αὐτοῦ, adv., sammested, dér; episk: αὐθι
 ὀπίσω, adv., bagved, bag sig
 λείπω, efterlader, lader bag mig
 φοβέω, skræmmer, får til at frygte; med., frygter
 ἐπ-ορούω, springer frem, styrter frem
 κραιπνός, 3, rivende hurtig, hurtig
 πείθω, overtaler; πέποιθα, stoler på
 εὐτε, konj., ligesom; episk: ἦυτε
 κίρκος, ὁ, høg, glente
 ὄρος, τό, bjerg; ὄρεσφι, se § 28 Anm. 2
 ἐλαφρός, 3, let (af vægt), hurtig
 πετηνός, 3, bevinget; episk: πετεηνός
 ῥάδιος, let; ῥήϊδιος = ῥάδιος
- 140 οἰμάω, farer frem
 τρήρων, ὁ, ἡ, frygtsom
 πέλεια, ἡ, vild due
 ὑπαιθα, adv., bort under, til siden
- φοβέω, skræmmer; med., frygter, flygter
 ἐγγύθεν, adv., nær fra, nærved
 ὀξύς -εῖα -ύ, skarp, gennemtrængende
 λάσκω, klager, skriger
 ταρφύς -εῖα -ύ, tæt, hyppig; ταρφέα, adv., hyppigt
 ἐπ-αἶσσω, styrter frem, angriber
 ἔ, se § 83
 ἄν-ωγα, befaler; om anvendelse af imperfektivstammernes endelser i perfektum se § 158, 1, Anm.
 ἐμ-μεμαώς (μέμαα), fremstormende, hidsig
 ἰθύς -εῖα -ύ, lige; ἰθύς, adv., lige frem
 πέτομαι, flyver
 τρέω, skælver, flygter
 ὑπό, præp. m. gen., ind under, langs med
 λαιψηρᾶ ... ἐνώμα, se vers 24
- 145 σκοπία, ἡ, vagttårn, udsigtssted
 ἐρινεός, ἡ, det vilde figentræ, figentræ
 ἀνεμόεις -εσσα -εν, skyggefuld; poetisk: ἠνεμόεις
 αἰί, adv., altid; poetisk: αἰέν
 ὑπ-έκ, præp. m. gen., bort fra
 ἀμαξιτός -ον, hørende til en vogn; ἡ ἀμαξιτός (ὁδός), vej til vogne, kørevej, hjulspor
 σεύω, sætter i bevægelse; med., iler frem, stormer frem
 κρουνός, ὁ, kildevæld
 ἰκάνω, kommer, kommer til
 καλλι-ρόος -ον, smukt strømmende; poetisk: καλλιρ-ρόος
 ἐνθα, adv., dér
 πηγῆ, ἡ, kilde
 δύω, kardinaltal, to; δαιοί -αί -ά, se § 66
 ἀν-αἶσσω, springer op, springer frem, vælder frem
 Σκάμανδρος, ὁ, navn på flod ved Troja
 δινήεις -εσσα -εν, hvirvlende
 ὕδωρ, τό, vand
 λιαρός, 3, varm
 ῥέω, flyder
 ἄμφι, adv., se vers 134
 καπνός, ὁ, røg, damp
- 150 πυρὸς αἰθομένοιο, se vers 135
 θέρος, τό, sommer
 προ-ρέω, strømmer frem
 ἔοικα, ligner; τινί, ligner nogen
 χάλαζα, ἡ, hagl
 χιών, ἡ, sne

- ψυκρός, 3, kold
 κρύσταλλος, ó, is
 πλυνός, ó, grube, vaskegrube
 εὐρύς -εῖα -ύ, bred, rummelig, stor
 ἔασι, episk for εἰσί, se under indikativs former af εἰμί § 142
 λάϊνος, 3, af sten; episk: λαῖνεος
 ὄθι, rel. adv., hvor
 εἶμα, τό, tøj, klæder
 σιγαλόεις -εσσα -εν, strålende
- 155 πλύνω, vasker; om suffikset -σκω se § 131,5 og § 174 (side 154)
 πρίν, adv., præp. og konj., tidligere, før, førend
 εἰρήνη, ἡ, fred
 τῆ, adv., ad denne vej, dér
 παρα-τρέχω, løber forbi
 ὀπισθε, adv., bagved
 διώκω, se vers 8
 πρόσθεν, adv., foran; jonisk også blot πρόσθε
 ἐσθλός, 3, ædel, tapper, brav
 καρπάλιμος, 3, rivende, hurtig
 ἱερεῖον, τό, offerdyr; episk: ἱερήϊον
 βοεῖα, ἡ, oksehud;
- 160 ἄρνυμαι, erhverver mig, kappes om; ἀρνύσθην, 3. dualis præteritum imperfektiv med., se paradigme 2 side 214
 ποῦς, ó, fod; ποσί, dat. pl. (jonisk ποσσίν), med fødderne, i væddeløb
 ἄθλιον, τό, kamppris (dvs. præmie i en idrætskonkurrence); jonisk og episk: ἀέθλιον
 ψυχῆ, ἡ, liv, livskraft, sjæl
 θέω, løber
 ἰπό-δαμος -ον, hestebetvingende
 ἀεθλόφορος, se vers 22
 τέρμα, τό, grænse, ende (som hestene må dreje venstre om ved hver ende af en væddeløbsbane)
 μῶνυξ (<μον-ῶνυξ), énhovet
 ῥίμφα, adv., let, hurtig
 τρωχάω, løber; τρώχαι er en forstærket form af τρέχω
 κείμαι, ligger, er lagt, er fastsat, er udsat
 ἄθλον, τό, kamppris, belønning
 τρί-πους, ó, ἡ, trefod; poetisk: τρίπους
 κατα-θνήσκω, dør
- 165 τρίς, taladv., tre gange
 δινέω, drejer i en kreds, løber rundt
 εἰς-οράω, ser på; ἐς- er jonisk for εἰς-
 μῦθος, ó, ord, tale
- ἄρχω, er den første; τινός, begynder på noget
- πόποι, interjektion, o ve, forfærdeligt
 ὄφθαλμος, se vers 25
 ὀλοφύρομαι, klager, føler medlidenhed med;
 τινός, har ondt af
 ἦτορ, τό, hjerte
- 170 βοῦς, ó, ἡ, tyr, ko, okse
 μηρίον, τό, lårstykke
 ἐπι-καίω, antænder, opbrænder, ofrer
 ἶδα, ἡ, bjergskov, bjerg; navn på flere bjerge, bl.a. et ved Troja
 κορυφή, ἡ, isse, bjergtinde, top
 πολύ-πτυχος -ον, med mange dale, bugtet, takket
 ἄλλοτε, adv., til en anden tid, snart
 ἄκρος, 3, øverst, højest; ἐν πόλει ἀκριτάτη, på borgens top
 ἄγω, fører; imperativer af ἄγω kan oversættes med "hør nu hér", "velan" og tilsvarende vendinger, der står adverbialt i sætningen
 φράζω, viser, antyder; med., overvejer, tager mig i agt
 μητιάω, rådslår; med., beslutter, afgører
- 175 θάνατος, ó, død
 σαόω, se vers 18
 δαμάζω, tæmmer, overgiver
- γλαυκ-ῶπις, ἡ, med lynende øjne
 ἄργι-κέραυνος -ον, med funkende lyn, med glimtende lyn, lynende
 κελαινεφής -ές, skysort, skysamler
 οἶος, 3, rel. og indir. interr. pron, sådan som, hvilken; i hovedsætninger kan dette pronomen anvendes til at udtrykke forundren: hvilken?
 θνητός, 3, se vers 9
 πάλαι, adv., for længe siden
 *πόρω, bringer tilveje; perf. med., er givet, er bestemt til
 αἶσα, ἡ, skæbne
- 180 ἄψ, adv., tilbage
 ἐθέλω, vil
 δυσ-ηχής -ές, heftigt larmende, skingrende
 ἐξ-ανα-λύω, befrier, holder tilbage fra
 ἔρδω, handler, gør; se ἔρδω på side 173
 ἄτάρ, konj., men, dog
 τοί, adv., visselig
 ἐπ-αινέω, billiger, roser, bifalder

- ἀπ-αμείβομαι**, svarer
νεφελ-ηγερέτα, skysamler; om vokativ anvendt som nominativ, se § 32
θαρσέω, er modig, fatter mod
Τριτο-γένεια, ή, den Tritonfødt; et tilnavn til Athene med en dunkel oprindelse
πρό-φρων -ον, velvillig, velovervejet
μυθέομαι, taler
ήπιος, 3, mild, velvillig
- 185 **ὄπη**, rel. adv., således som
νόος, ό, forstand, sind, hensigt
πέλω, se vers 76
έρωέω, flyder, strømmer, viger, holder mig tilbage
- ὄτρύνω**, driver, tilskynder, opmuntrer
πάρος, adv., i forvejen, før, allerede
***μάω**, perf: μέμαα, stormer frem, er ivrig
***Ὀλυμπος**, ό, navn på et højt bjerg i det nordlige Grækenland, hvor guderne havde deres bolig; episk og jonisk: Οὔλυμπος
κάρηνον, τό, hoved, tinde
άϊσσω, iler, farer afsted
- ά-σπερχές**, adv., heftig, uafladelig, uden ophør
κλονέω, jager
έφ-έπω, følger efter, forfølger
νέβρος, ό, ή, hjortekalv
δρος, τό, se vers 139
έλαφος, ό, ή, hjort, hind
δίω, flygter; med., jager på flugt, forfølger
- 190 **δρνυμι**, bevæger, driver ud
εύνή, ή, leje
άγκος, τό, dal, kløft
βήσσα, ή, skovdal, dal
λανθάνω, er skjult, gemmer mig, undgår; τινά, gemmer mig for nogen, undgår nogen
κατα-πτήσσω, dukker mig, skjuler mig
θάμνος, ό, busk
άν-ιχνεύω, opsporer
θέω, se vers 23
έμ-πεδος -ον, stående på jorden, urokkelig, uden ophør; έμπεδον, adv., uophørligt
δφρα, konj., så længe som, indtil, for at
- ποδ-ώκης** -ες, fodrap
δσάκις, konj., så mange gange som, så ofte som; episk: όσσάκι
- δσσάκις** i vers 193 indleder en rel. adv. bisætning, medens τοσσάκις i vers 197 indleder hovedsætningen
δρμάω, sætter i bevægelse, sætter mig i bevægelse, begynder
Δαρδάνιος, 3, hørende til Dardanos, dardanisk; Dardanos er navnet på Trojas mytiske grundlægger
- 195 **άντιός**, 3, modstående, imøde; τινός, imod nogen; άντίον, adv., imod
εϋ-δημητος -ον, velbygget; episk: έϋ-δημητος
πύργος, ό, se vers 97
πώς, indef. adv., på en eller anden måde
καθ-ύπερθεν, adv., ovenfra
άλέξω, hjælper, beskytter; άλ-άλκοιεν, 3. pl. opt. aor. akt., se side 160
βέλος, τό, pil
τοσάκις, adv., så ofte; episk: τοσσάκι
προ-πάροιθε, adv., foran
άπο-στρεψάσκω (af άπο-στρέφω, vender bort), begynder at vende bort, vender bort; om suffikset -σκω se § 174 på side 154
παρα-φθάνω, kommer i forkøbet
πέδιον, τό, se vers 23
πρός, præp. m. gen., ud fra, ved; poetisk: ποτί
πόλις, ή, se vers 101
πέτομαι, se vers 143
δνειρος, ό, drøm
- 200 **ύπο-φεύγω**, undflyr, undslipper
διώκω, se vers 8
μάρπω, griber, indhenter
δς, rel. pron, men her anvendt som demonstrativt, se § 108 Anm. 3
άλύσκω, undgår
πώς, interr. adv., hvorledes
κήρ, ή, døds gudinde
ύπ-εκ-φεύγω, flygter for, undslipper
πύματος, 3, yderst, sidst; πύματον, adv., en sidste gang
ύστατος, 3, den sidste, yderste; ύστατον, adv., yderste gang
άντομαι, kommer imod, kommer
έγγυθεν, adv., nær fra, nær
έπ-δρνυμι, opvækker, vækker
μένος, τό, se vers 96
- 205 **λαός**, ό, se vers 54
άνα-νεύω, slår hovedet tilbage, forbyder med et nik

- κάρα**, τό, se vers 74
έάω, tillader
ίημι, sender; **ίέμεναι**, se § 129, 2. Anm.
πικρός, 3, spids, skarp
βέλος, τό, kastevåben, pil
κύδος, τό, se vers 18
αἶρω, hæver, løfter; med., får
βάλλω, kaster, rammer
δεύτερος, 3, ordinaltal, den anden; se § 67
τέταρτος, 3, ordinaltal, den fjerde; se § 67
άφ-ικνέομαι, ankommer
τότε, adv., da, dengang, så
χρύσειος, 3, gylden; **χρύσειος**, episk for **χρύσειος**
τιταίνω, spænder, holder frem
τάλαντον, τό, vægtskål
- 210 **κήρ**, ή, se vers 202
τανηλεγής -ές, smerteligt henstrækkende, dræbende; **δύο κήρε τανηλεγέος θανάτοιο**, to lodder (dødsgudinder) for den dræbende død
έλκω, trækker, hæver (vægten)
μέσος, 3, midterst, på midten; poetisk: **μέσος**
ρέπω, synker (om en vægtskål)
αἴσιμος, 3, skæbnebestemt, døds-
ήμέρα, ή, dag; poetisk: **ήμαρ**, τό
οἶχομαι, går, drager
Αἴδαο, se vers 52 og § 32; her er underforstået **δόμους**, boliger
λείπω, forlader
ικάνω, se vers 147
- 215 **άγχοῦ**, adv., nær
έπεα πτερόνεντα, se vers 81
νώ, pers. pron. i 1. pers. dualis; **νώι**, sideform hos Homer, se § 75
έλπω, giver håb; **έολπα**, perf. med præsensbetydning, håber
Ζεύς, ό, navnet på guders og menneskers fader; om bøjningen se § 39b
φαίδιμος -ov (også med 3 endelser), strålende
φέρω, bærer, bringer
δηϊόω, dræber
μάχη, ή, kamp
ά-ατος -ov, umættelig, sulten; **τινός**, sulten efter noget
φεύγω, flygter; **τινά**, flygter for nogen, undslipper
ήμεις, pers. pron. i 1. pers.pl., vi; **άμμε** er æolisk for **ήμάς**, se § 77
- 220 **πάσχω**, lider, anstrenger mig
έκά-εργος -ov, fjerntvirkende, fjerntrammende
- προ-προ-κυλίνδω**, ruller mig foran
αἰγί-οχος -ov, aigisholderen; aigis er Zeus' skjold
άνα-πνέω, puster ud, får vejret; **άμ-πνυε**, 2. sg. imper. aor. akt.
πειθω, overtaler; **πεπιθήσω**, futurum, se § 154 Anm.
έν-αντί-βιον, adv., lige overfor, ansigt til ansigt
μάχομαι, se vers 36
- χαίρω**, glæder mig
- 225 **μελία**, se vers 133
χαλκο-γλώκιν, ό, ή, forsynet med bronzespids
έρείδω, støtter, stiller; med., støtter mig
κιχάνω, indhenter, træffer, finder
Δειφοβος, ό, navn på en af Priamos' sønner
έοικα, se vers 151
δέμας, τό, skikkelse
ά-τειρής -ές, kraftig
φωνή, ή, stemme
ήθειος -ov, fortrolig, kær
βιάζω, sædvanligvis i medium, **βιάζομαι**, bruger vold, presser
- 231 **στέωμεν**, 1. pl. konj. aor. akt., se § 151 Anm. 4 og paradigme 17
άλέξω, hjælper; med., forsvarer; **τινά**, forsvarer mig mod nogen
- κορυθ-αίολος** -ov, med flagrende hjelmbusk
πάρος, adv., tidligere, før i tiden, altid
ήσθα, 2. sg. præter. imperf. akt., se § 142
φίλτατος, uregelmæssig superlativ til **φίλος**
γνωθός, 3, kendt, bekendt, beslægtet, søskende
- 235 **νοέω**, har i sinde, ønsker
φρήν, ή, mellemgulv, sind, hjerte
τιμάω, ærer
***τλάω**, se vers 136
έμεῦ, jonisk for **έμοῦ**, se § 73
ένεκα, præp. m. gen., på grund af; jonisk: **είνεκα**
έξ-έρχομαι, går ud
έντοσθε, adv., indenfor
- πότνια**, ή, herskerinde; som adj., ærværdig
- 240 **έξής** el. **έξειής**, adv., på rad
γουνάζομαι, bønfalder på mine knæ; episk: **γουνόομαι**
άμφί, se vers 134
έταιρος, 3, ven

- αὔθι**, se vers 137
τοῖος, dem. pron., en sådan
ὑπο-τρέμω, skælver; episk: ὑπο-τρομέω
ἔνδοθι, adv., inde, indvendig
τείρω, slider, piner
πένθος, τό, sorg
λυγρός, 3, sørgelig, forfærdelig
ἰθύς, se vers 143
μεμαῶτε, nom. dual. mask. partc. perf. akt. af
 *μάω, se vers 36
φειδωλή, ή, sparsomhed, tilbageholdenhed
- 245 **νώ**, se vers 88 og § 75; episk: νῶι
ἔν-αρα, τά, rustning (efter en dræbt modstander)
βροτόεις -εσσα -εν, blodig
γλαφυρός, 3, hul, hvælvet
δαμάζω, tæmmer, betvinger, besejrer
- κερδοσύνη**, ή, snilde, list
ἡγέομαι, se vers 101
πρότερος, 3, tidligere, først (af to)
κορυθ-αἰολος -ον, se vers 232
ὤς, konj., sådan som
- 250 **πάρος**, se vers 233
δίω, flygter
ἐπ-έρχομαι, kommer til, angriber
ἀν-ίημι, sender op, tilskynder
ἀντίος, 3, modstående; ἀντία, adv., overfor (med gen.)
σύ, pers. pron. i 2. pers. sg., du; σεῖο er en homerisk form for σοῦ
αἰρέω, tager, fælder
ἀλίσκομαι, fanges, fældes
δεῦρο, adv., velan, godt
ἐπι-δίδωμι, giver desuden; med., udstyrer med gaver, tager som vidne
- 255 **μάρτυς**, ό, ή, vidne
ἐπί-σκοπος, ό, ή, opsynsmand, vogter
ἀρμινία, ή, sammenføjning, aftale
ἔκ-παγλος -ον, frygtelig
ἀεικίζω, gør ukendelig, mishandler
εἰ, dorisk αἰ, konj., hvis, når; αἰ κε, når måske, om måske
δίδωμι, giver; δώη, 3. sg. konj. aor. akt., se § 151 Anm. 3
κατα-μονή, ή, udholdenhed, sejr; episk: καμμονή, ή
ἀφ-αιρέω, borttager, tager
συλάω, borttager; τινά τι, tager noget fra nogen
- κλυτός**, 3, berømt, herlig
τεύχος, τό, se vers 125
νεκρός, ό, lig
ρέζω (eller ἔρδω), gør; se siderne 173-174; infinitiv kan anvendes i stedet for imperativ
- 260 **ὑπόδρα**, adv., nedefra og op, bistert
ὠκύς -εἶα -ύ, hurtig; superl.: ὠκιστος
ἄλαστος -ον, uforglemmelig, usalig
συν-ημοσύνη, ή, forening, overenskomst, aftale
ἀγορεύω, taler offentligt, omtaler
λέων, ό, løve
ὄρκιον, τό, ed, pagt
πιστός, 3, pålidelig, holdbar
λύκος, ό, ulv
 ***ἀρήν** ἄρνα ἄρνι osv., ό, ή, lam
ὀμό-φρων, ligesindet, samme
φρονέω, se vers 21
δι-αμ-περές, adv., helt igennem, uophørligt
ἀλλήλους, se vers 128
- 265 **φιλέω**, elsker, holder af, er venner; φιλήμεναι, se § 129 Anm.
νῶϊν, se § 75
ἕτερος, 3, den ene af to, den ene, den anden
πίπτω, falder
αἷμα, τό, blod
 ***ἄω**, mætter; τινά τινος, mætter nogen med noget
Ἄρης, ό, Ares, krigsgud, søn af Zeus og Hera
ταλαύ-ρινος -ον, skjoldbærende
πολεμιστής, ό, se vers 132
παντοῖος, 3, mangfoldig, af al slags, enhver form for
ἀρετή, ή, dygtighed
μιμνήσκω, bringer til at huske; med. og pass., husker selv, tænker på; τινός, tænker på nogen (eller noget)
χρή, nødvendinghed; som upers. verbum, det er nødvendingt; se s. 204
αἰχμητής, ό, lansesvinger
θαρσαλέος, 3, dristig, modig
- 270 **ὑπ-άλυξις**, ή, undgåen, flugt
ἄφαρ, adv., straks, hurtigt
ἔγχος, τό, lanse
δαμάζω, betvinger; δαμάα, 3. sg. ind. fut. akt.; om dannelsen af attisk futurum og efterfølgende metrisk forlængelse hos Homer se § 170 3. Anm. 2
ἄθροός, 3, samlet
ἀπο-τίνω, bøder for, betaler for

- κῆδος, τό, sorg, lidelse
 ἔταρος, jonisk for ἑταῖρος, se vers 240
 θύω, ofrer, stormer frem
- ἀνα-πάλλω, poetisk ἀμ-πάλλω, svinger i vejret;
 ἀμ-πεπαλών nom. sg. mask. partc. aor. akt., se § 154
 προ-ίημι, kaster frem
 δολιχό-σκιος -ov, langthenskyggende, lang
 ἄντα, adv., ligefrem
 ἀλεύω, beskytter; med., undgår
 φαίδιμος, se vers 216
- 275 ἔζομαι, sætter mig, dukker mig
 ὑπερ-πέτομαι, flyver hen over
 πήγνυμι, sætter fast i; ἐπάγη, 3. sg. præt. aor. pass., se § 168
 ἀν-αρπάζω, river op, trækker op
 ἄψ, se vers 180
 λανθάνω, er skjult; τινά, er skjult for nogen, er uset af
 ποιμήν, ó, hyrde, hærfører, anfører
 ἀ-μύμων -ov, udadelig, brav
 ἀμαρτάνω, tager fejl, rammer ved siden;
 ἡμβροτες, 2. sg. præt. aor. akt., se side 160-161
 ἐπι-εἰκελος -ov, lignende, lig; τινί, lig med nogen
- 280 οἶδα, ved, kender; ἡείδης, 2. sg. præt. perf. akt., se § 159
 μόρος, ó, den tildelte skæbne, skæbne
 ἀρτι-επής ἐς, tungfærdig, snakkesalig
 ἐπί-κλοπος -ov, tyvagtig, snild; ἐπίκλοπος μύθων, snild i tale
 ὑπο-δείδω, frygter
 μένος, se vers 96
 ἀλκή, ἡ, styrke
 λανθάνω, er skjult; med., glemmer; τινός, glemmer noget
 μετά-φρενον, τό, ryggen
 ἐμ-πήγνυμι, sætter fast, borer i
 ἰθύς, se vers 143
 μέμαα, se vers 36
 στήθος, τό, se vers 32
 ἐλαύνω, sætter i bevægelse, driver
- 285 ἀλεύω, se vers 274
 χρώς, ó, hud, krop
 κομίζω, sørger for; med., modtager
 ἐλαφρός, se vers 139
 κατα-φθίω, lader gå til grunde; med., går til grunde, dør
- σφεῖς, dem. pron., se § 83
 πῆμα, τό, lidelse, ulykke
- 290 σάκος, τό, se vers 4
 μέσος, se vers 212
 ἀφ-αμαρτάνω, rammer ved siden af, fejler
 τῆλε, adv., langt væk
 ἀπο-πλάζω, bringer bort fra; med. og pass., springer bort fra
 χόομαι, vredes, harmes
 βέλος, τό, kastevåben, her om lansen
 ἐτώσιος -ov, virkningsløs, forgæves
 ἐκ-φεύγω, flygter bort, flyver bort
 κατηφέω, er nedslået
 μέλινος, 3, af asketræ; episk: μείλινος
 λεύκ-ασπις, ó, ἡ, med hvidt skjold
 μακρός, 3, lang
 αὖω, råber
- 295 αἰτέω, beder; τινά τι, beder nogen om noget
 ἐγγύθεν, se vers 141
 γιγνώσκω, lærer at kende, forstår
 φωνέω, lader stemmen lyde, taler, siger
 πόποι, interjektion, der udtrykker forundring og skræk, oh, ak
 μάλα, adv., meget, såre; μάλα anvendes til at forstærke et adjektiv, et adverbium eller et verbum
 -δε, et adverbium, der sættes bag et substantiv for at betegne en retning mod noget
 φημί, siger, mener, tror
 ἦρωσ, ó, helt
 πάρ-ειμι, er til stede, er nær
 ἐξ-απατάω, bedrager
- 300 ἐγγύθι, adv., nærved, nær
 ἄνευθε(v), præp. og adv., fjern
 ἀλέη, ἡ, undvigen, flugt
 πάλαι, adv., se vers 179
 φίλος, 3, kær, ønsket, besluttet; komp.: φίλτερος
 Ζεύς, ó, se § 39 b
 ἐκή-βολος -ov, fjernttrammende
 πάρος, se vers 186
 πρό-φρων, se vers 184
 ἐρύω, drager, trækker; med., trækker til mig, redder, frelser; εἰρύατο, 3. pl. præt. perf. med., se § 125 b., Anm. 1
 αὖτε, se vers 79
 μοῖρα, ἡ, se vers 5
 κιχάνω, når, indhenter
 μάν, adv., sandelig, visselig
 ἀ-σπουδί, adv., uden møje, uden kamp

- ἀ-κλειής** -ές, uberømt, uden berømmelse
ἀπ-όλλυμι, dræber; med., dræbes, dør
- 305 **ἔρδω**, se vers 259 og siderne 173-174
πυνθάνομαι, udforsker, spørger, erfarer; *ἀλλὰ μέγα ... πυθέσθαι*, men efter at have gjort noget, der er stort og værd at erfare for kommende (slægter)
- φάσγανον**, τό, sværd
λαπάρα, ή, lysken, hofte
τείνω, spænder, spænder fast; med., hænger ved
στιβαρός, 3, fast, kraftig
οἰμάω, se vers 140
εἴλω eller **εἴλλω**, driver sammen, trænger sammen; *ἀλείς*, partc. aor. pass., sammenbøjet
ἀετός, ό, ørn; episk og jonisk : *αιετός*
ὕπι-πέτης -ες, højtflyvende; poetisk: *ὕπι-πετήεις*
-ήεσσα -ήεν
νέφος, τό, sky
ἔρεβεννός, 3, dunkel, mørk
- 310 **ἀρπάζω**, røver
**ἀρήν*, se vers 263
ἀμαλός, 3, blød, spæd
πτώξ, ό, ή, sky, frygtsom
λαγώς, ό, hare; jonisk og episk: *λαγῶς*
τινάσσω, svinger
ὀρμάω, sætter i bevægelse; med., stormer frem
ἐμ-πίπλημι, fylder; *τινός τινα*, fylder nogen med noget
ἄγριος, 3, vild, utæmnet
πρόσθεν, se vers 158
σάκος, se vers 4
στέρνον, τό, bryst
καλύπτω, indhyller, skjuler; *τί τινος*, holder noget foran noget andet
δαιδάλεος, 3, kunstfærdigt udført, kunstfærdig
κόρυς, se vers 112
ἐπι-νεύω, nikker
φαιινός, se vers 97
- 315 **τετρά-φαλος** -ον, med fire plader; for at beskytte ansigtet har hjelmen plader både for og bag og på siderne
περι-σειώ, ryster; med., flagrer omkring
ἔθειρα, ή, hår, tråd
Ἥφαιστος, ό, søn af Zeus og heras; gud for ild og derved også smedegud
λόφος, ό, hals, hjelmbusk
ἴημι, sender, lader falde
- θαμειός**, 3, hyppig, tæt
ἀμφί, adv. og præp. m. akk., omkring
οἶος, 3, rel. pron., sådan som, ligesom
ἀστήρ, se vers 26
ἀμολγός, se vers 28
ἔσπερος, ό, aften; *ἔσπερος* -ον, aften-; *ό ἔσπερος*
ἀστήρ, afstentjernen
Οὐρανός, ό, himmel
αἰχμή, ή, lancespids
ἀπο-λάμπω, stråler; her anvendt upersonligt
εὐ-ήκης -ες, velspidset, hvæsset
- 320 **πάλλω**, svinger
δεξιός, 3, højre; episk: *δεξιτερος*
φρονέω, se vers 21
εἰσ-οράω, ser på, ser mod; om metrisk forlængelse se § 134 (3)
χρῶς, se vers 286
ὄπη, rel. og indirr. interr. adv., hvor
εἴκω, viger, er ubeskyttet
τόσος, 3, dem. pron., så stor, så meget
ἔχω, har, dækker
Πάτροκλος, ό, navn på den af de græske helte, der var Akilleus' nære ven
βία, ή, kraft, livskraft
ἐναρίζω, fratager en dræbt kriger hans rustning (*ἔναρα*)
φαίνω, viser, fremviser
ἦ, rel. adv., der hvor
κλείς, ή, nøgle, nøgleben; jonisk og episk: *κληῖς*
ὤμος, se vers 4
αὐχὴν, ό, hals
ἔχω, har, holder adskilt, adskiller
- 325 **λαυκανία**, ή, strube
ἴνα, rel. adv. (*hér*), der hvor, hvor
ὠκύς, se vers 260
ὄλετρος, ό, undergang
**μάω*, se vers 36
ἔγκος, se vers 271
ἐπ-ελαύνω, hugger ind i, angriber
ἀντικρύ, adv., lige
ἀπαλός, 3, blød, fin, sart
ἀκωκή, ή, spids, od
ἀπο-τέμνω, afskærer, overskærer
ἀ-σφάραγος, ό, luftrør, strube
μελία, se vers 133
χαλο-βαρής -ές, tung af bronze, malmtung; fem.: *χαλκοβάρεια*
προσ-εἶπον, tiltaler; episk: *προτι-εἶπον*

- ἀμείβω**, bytter, veksler; med., tilbytter mig; ἐπέεσσιν, veksler ord
- 330 **ἐρείπω**, omstyrter (trans.); pass. og aor. II i akt., styrter (intr.)
κονία, ἡ, støv; κονίης, se kasusendelser i § 30, I
ἐπ-εὔχομαι, beder til, råber (hoverende)
ἄτάρ, adv., men, jo
φημί, se vers 298
ἐξ-αναρίζω, tager rustningen fra
σῶς, ὁ, ἡ, uskadt, i live
ὀπίζομαι, agter, bekymrer mig om
νόσφι(ν), adv., fjernt borte, langt borte
νήπιος (νη-ἔπος), 3, barnlig, tåbelig
τοῖο, gen. sg. mask. af ὁ, se § 86
ἀοσσητήρ, ὁ, hjælper
γλαφυρός, se vers 246
μετ-όπισθε(ν), adv., tilbage
λείπω, se vers 137
- 335 **οἰωνός**, ὁ, fugl, rovfugl
ἐλκέω, se vers 262
ἀ-εικής -ές, usømmelig, med vanære; episk: ἀ-ἱκής
τόν, dvs. Patroklos
κτερίζω, begraver med ære, begraver ærefuldt
- ὀλιγο-δρανέω**, formår lidt, er svag
λίσσομαι, bønfaller; ὑπέρ, bønfaller ved
τοκεύς, ὁ, ἡ, fader, moder, pl., forældre
ἔάω, se vers 206
κατα-δάπτω, sønderriver
- 340 **ἄλις**, adv., rigeligt, i rigelig mængde
δέχομαι, modtager; δέδεξο, 2. sg. imperativ perf. med., se s. 224
δῶρον, τό, gave
σῶμα, τό, krop
οἴκαδε, adv., hjem
δόμηναι, se § 129, 2; infinitiven er anvendt i stedet for imperativ, jfr. vers 259
πάλιν, adv., tilbage
πύρ, τό, ild, bål, ligbål
λαγγάνω, modtager ved lodtrækning, får del i; redupl. aor.: λέλαχον, giver del i; τινά τινος, giver nogen del i noget, giver nogen noget
- ὑπόδρα**, se vers 260
- 345 **γουνάζομαι**, bønfaller; τινά τινος, bønfaller nogen ved noget
- αἶ**, adv., der forbindes med optativ for at udtrykke et ønske; αἶ γάρ, "kunne"
ἀν-ίημι, sender op, tilskynder
ὠμός, 3, rå
ἀπο-τέμνω, afskærer, skærer ud; jonisk: ἀπο-τάμνω
κρέας, τό, kød
ἔδω, æder
οἶος, rel. pron., en sådan som; "for det som"
ἔρδω, perf. ἔοργα, gør; se siderne 173-174
κεφαλή, se vers 33
ἀπ-αλέξω, holder borte; 3. sg. opt. aor., se side 160
δεκάκις, adv., ti gange
εἴκοσι-νήριτος -ον, tyvefold
ἄ-ποινα, τά, bod, erstatning
- 350 **ἴστημι**, stiller, giver
ἐνθάδε, se vers 16
ὑπ-ισχνέομαι, lover
ἐρύω, trækker, løskøber
ἄν-ωγα, se vers 142
Δαρδνίδης, ὁ, dardaniden, dvs. søn af Dardanos, Trojas mytiske grundlægger
ἐν-τίθημι, lægger, anbringer
λέχος, se vers 87
γοάω, jamrer, klager; med., beklager, begræder
κατα-δαίω, sønderriver
- 355 **κατα-θνήσκω**, se vers 164
γινώσκω, kender
προτι-όσσομαι, ser hen mod, ser foran mig
μέλλω, står i begreb med, skal
σιδήρεος, 3, jernagtig, af jern
φράζω, se vers 174
μήνιμα, τά, grund til vrede
ἡμαρ, se vers 212
- 360 **σκαίος**, se vers 6
τέλος, τό, fuldendelse, afslutning
καλύπτω, se vers 313
ῥέθος, se vers 68
πέτομαι, se vers 143 og side 193
Ἄιδης, ὁ, dødsriget Hades; Ἄιδός-δε er en homerisk genitiv med det efterstillede retningsadverbium -δε; til genitiven skal underforståes δόμους, boliger, hus
ὄς, poss. pron., sin; se § 84
γοόωσα, nom. sg. fem. partc. imperf. akt. af γοάω (se vers 353), dannet med metrisk forlængelse: γοούσα > γοῶσα > γοόωσα, se § 134 (3)

λείπω, se vers 213
πότμος, ó, skæbne
άνδροτής, ή, mandskraft, styrke
ήβη, ή, ungdom

365 κήρ, se vers 202
δέχομαι, se vers 340
τελέω, fuldender
ά-θάνατος -ον, udødelig
άνευθε(ν), se vers 88
συλάω, borttager
αίματόεις -εσσα -εν, blodig
περι-τρέχω, løber omkring, stimler sammen

370 θεάομαι, ser på, betragter; jonisk: θηέομαι
φυή, ή, vækst, skikkelse
είδος, τό, udseende
άγητός, 3, beundringsværdig, forbausende
άν-ουτητί, adv., uden sår, uden at såre
παρ-ίστημι, stiller mig ved siden; τιτί, træder hen
til nogen
είπον, siger; suffikset -σκω kan anvendes itera-
tivt, dvs. til at udtrykke en gentagende handling,
se iøvrigt § 131,5 og § 174 på side 154
πλησίος, 3, nær; πλησίος άλλος, sin sidemand
πόποι, se vers 297
μαλακός, 3, blød
άμφ-αφάω, beføler rundt om, føler på
έμ-πίπρημι, antænder
κήλεος, 3, brændende, flammende